

2005. november 17., csütörtök

4. követeli az Állami Béke és Fejlődés Tanácsa (SPDC) által fogva tartott Aung San Suu Kyi, Hkun Htun Oo, Hso Hten tábornok, a többi politikai vezető és a politikai foglyok azonnali szabadon bocsátását, valamint mozgás- és véleménynyilvánítási szabadságuk teljes visszaadását;
5. sürgeti, hogy az SPDC azonnal kezdeményezzen értelmes párbeszédet az NLD-vel és a kisebbségi csoportokkal, a demokráciához és az emberi jogok, köztük a burmai kisebbségi és állami jogok tiszteletben tartásához való visszatérés előmozdítása érdekében;
6. sürgeti, hogy az EU Burmával kapcsolatos közös politikáját azonnal erősítsék meg az alábbiakkal:
  - a) hivatalos nyilatkozat arról, hogy az EU nem fogadja el a katonaság Nemzeti Konventjének egyetlen olyan eredményét sem, amely nincs összhangban az ASEM 2004 áprilisában Kildare-ben tartott hatodik külügyminiszteri találkozójára által felállított minimumkövetelményekkel, és ha nem garantálják a demokratikus folyamatot, valamint az NLD és egyéb demokráciapárti pártok szabad részvételét;
  - b) a Burmára/Mianmarra vonatkozó további korlátozó intézkedésekről és a 798/2004/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. október 25-i 1853/2004/EK tanácsi rendeletben⁽¹⁾ történő általános tilalom bevezetése a burmai állami vállalkozásokba történő új befektetésekre vagy a kölcsönök meghosszabbítása az EU-ban regisztrált vállalatok részéről;
7. felszólít egy magas rangú EU diplomáciai küldöttség kijelölésére, amelynek feladata Aung San Suu Kyi, Hkun Htun Oo és más politikai vezetők szabadon bocsátásának biztosítása, valamint egy olyan, Burmával kapcsolatos átfogó EU-stratégia kialakítása, amely lehetővé teszi a humanitárius segélyek Burma népéhez történő eljutását Burmán belülről és határokon átívelő csatornákon keresztül, és a demokráciára és az emberi jogok tiszteletben tartására történő áttérés előmozdítása;
8. rendkívül sajnálatosnak tartja azt a tényt, hogy Burma kormánya mindeközéig nem vállalkozott azon intézkedések megtételére, amelyek lehetővé tennék a Mianmari Szövetség Egyesült Kormánya – Nemzetközi Munkásszervezeti Cselekvéstervezetési számára a mianmari kényszermunka gyakorlatának eltörlését;
9. felszólítja az EU-t, hogy támogassa a fent említett jelentést és az abban javasolt állásfoglalást, amelynek címe: „A békére leselkedő veszély – felszólítás az ENSZ Biztonsági Tanácsa részére a Burmában történő cselekvésre”;
10. sürgeti az EU azon tagállamait, amelyek tagjai az ILO-nak, az ILO Alapszabálya 33. cikkének megfelelően komolyan vizsgálják felül Burmával fenntartott kapcsolataikat, ahogyan erre az ILO is felszólított;
11. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az ASEAN- és ASEM-tagállamok kormányainak, az ASEAN Parlamentközi Mianmar csoportjának, Aung San Suu Kynak, az NLD-nek, az SPDC-nek, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának, valamint az emberi jogok mianmari helyzetével foglalkozó különelődónak.

(¹) HL L 323., 2004.10.26., 11. o.

P6_TA(2005)0445

Az Afrikára vonatkozó fejlesztési stratégia

Az Európai Parlament állásfoglalása az Afrikára vonatkozó fejlesztési stratégiáról (2005/2142(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, amely meghatározza a millenniumi fejlesztési célokat (MDG), mint a szegénység felszámolásának a nemzetközi közösség által közösen összeállított kritériumait,

2005. november 17., csütörtök

- tekintettel az ENSZ fejlesztési programja által elkészített, az emberi jogok fejlődéséről szóló, egymást követő jelentésekre,
- tekintettel a Jeffrey Sachs professzor által irányított ENSZ Millennium Projekt Munkacsoport Befektetés a fejlődésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célkitűzések megvalósításához című jelentésére,
- tekintettel az Afrika Bizottság 2005 márciusában készített a Közös érdekünk című jelentésére,
- tekintettel az Afrikai Unió (AU) bizottsága által kidolgozott, az afrikai államok állam- és kormányfőinek 2004. július 7-i harmadik, Addisz Abebában, Etiópiában tartott csúcstalálkozóján elfogadott, 2004–2007-re szóló stratégiai tervre,
- tekintettel az afrikai vezetők 2001. októberi, „Új partnerség Afrika fejlesztéséért” (NEPAD) című dokumentumára, amelyet az AU programjának nyilvánítottak e szervezet első csúcstalálkozóján,
- tekintettel a népesedésről és fejlődésről szóló nemzetközi konferencia (ICPD) cselekvési programjára,
- tekintettel a HIV/AIDS, malária és tuberkulózis elleni külső fellépést célzó, 2007–2011-re vonatkozó európai cselekvési programra (COM(2005)0179),
- tekintettel a HIV/AIDS, malária és tuberkulózis elleni külső fellépést célzó egységes politikai keretre,
- tekintettel az ENSZ Afrikai Gazdasági Bizottságának az Afrikáról szóló, az „Afrika kereskedelmi lehetőségeinek kibontakoztatása” című, 2004-es gazdasági jelentésére,
- tekintettel a Kananaskisban 2002. június 27-én a G8 csoport által meghirdetett G8-as afrikai cselekvési tervre,
- tekintettel a G8-ak Afrikáért felelős személyes képviselői által készített, a cselekvési terv megvalósításának előrehaladásáról szóló, a G8 csoport londoni találkozóján, 2005. július 1-jén közzétett jelentésre,
- tekintettel a G8 csoport gleneagles-i találkozóján, 2005. július 8-án kiadott Gleneagles-i közleményre,
- tekintettel a Bizottság 2004. október 29-i, a 2000–2004. közötti millenniumi fejlesztési célokról szóló jelentésére (SEC(2004)1379),
- tekintettel Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz intézett 2005. április 12-i, „A millenniumi fejlesztési célkitűzések megvalósításának felgyorsítása – az Európai Unió hozzájárulása” című közleményére (COM(2005)0132),
- tekintettel a Tanács és a Bizottság által 2000. november 10-én elfogadott, az Európai Közösség fejlesztési politikájáról szóló nyilatkozatára (jelenleg felülvizsgálat alatt álló),
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett 2005. július 13-i, „Az Európai Konszenzus – az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló tanácsi, európai parlamenti és bizottsági közös nyilatkozatra irányuló javaslat” című közleményére (COM(2005)0311),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának (GAERC) 2004. november 22–23-i és 2005. május 23–24-i, valamint az Európai Tanács 2005. június 16–17-i következtetéseire,
- tekintettel az UNCTAD Afrika gazdasági fejlődéséről szóló, egymást követő jelentéseire,
- tekintettel a 2000. április 3–4-én Kairóban tartott Afrika–Európa csúcstalálkozón az Afrikai Egységszervezet és az Európai Unió égisze alatt kidolgozott cselekvési tervre,

2005. november 17., csütörtök

- tekintettel az EU és az Egyesült Államok 2005. június 20-i, „Együttműködés a béke, a stabilitás, a haladás és a helyes kormányzás előmozdítása érdekében Afrikában” című nyilatkozatára,
  - tekintettel az Egyesült Királyság Nemzetközi Fejlesztési Minisztériuma által 2005 januárjában közzétett, „Miért kell hatékonyabban dolgoznunk az instabil államokban?” című dokumentumára,
  - tekintettel „A szegénység csapdájának felszámolása Afrikában”⁽¹⁾ című tanulmányra,
  - tekintettel az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 177–181. cikkére,
  - tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a fegyveres konfliktusba bonyolódott AKCS-országokkal való együttműködésről szóló közleményéről hozott 2000. október 26-i⁽²⁾, a fejlesztési segélyek finanszírozásáról szóló, 2002. április 25-i⁽³⁾, a szegénység felszámolására irányuló kereskedelemről és fejlesztésről szóló, 2002. szeptember 3-i⁽⁴⁾, a fejlődő országok kapacitás-növeléséről szóló, 2003. május 15-i⁽⁵⁾, a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett, a fejlődő országokban a szegénység csökkentésével kapcsolatos oktatásról és képzésről szóló közleményéről hozott, 2003. május 15-i⁽⁶⁾, a harmadik országoknak nyújtott makropénzügyi támogatás megvalósításáról szóló, 2003. június 3-i⁽⁷⁾, az Új Partnerség Afrika Fejlesztéséért (NEPAD) programról szóló, 2004. január 14-i⁽⁸⁾, az Európai Unió fejlesztési politika irányításáról szóló, 2004. március 31-i⁽⁹⁾, a fejlődő országok adósságainak enyhítéséről szóló, 2005. január 13-i⁽¹⁰⁾, az éhezés és szegénység elleni fellépésről szóló, 2005. február 24-i⁽¹¹⁾, a Bizottság 2005. évi jogalkotási és munkaprogramjáról szóló, 2005. február 24-i⁽¹²⁾, „Az emberi jogok helyzete a világban” című 2004-es éves jelentésről és az EU emberi jogi politikájáról szóló, 2005. április 28-i⁽¹³⁾, valamint a „Globális felhívás a szegénység elleni küzdelemre: legyen a szegénység történelem” című 2005. július 6-i⁽¹⁴⁾ állásfoglalásaira,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére, valamint a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság és a Külügyi Bizottság véleményére (A6-0318/2005),
- A. mivel az EU elkötelezte magát a hivatalos fejlesztési segítségnyújtás mértékének 2015-ig a GDP 0,7 %-ra (2010-ig 0,56 %-ra) történő növelése és e növekmény legalább 50 %-ának Afrika dél-szaharai térségének juttatása mellett; mivel e növekedésnek együtt kell járnia a segélyek minőségének, hatékonyságának, átláthatóságának és érzékelhetőségének javulásával;
- B. mivel az EU messze a legnagyobb adományozó Afrikában, ugyanakkor az összefüggő szemlélet kialakításához szükséges vezetői képesség és elképzelés híján van;
- C. mivel a fenntartható fejlődés előmozdítása érdekében maguknak az afrikai kormányoknak kell az elsődleges felelősséget viselniük a helyes kormányzásért, a korrupció elleni harcért és az országukban a szegénység csökkentését célzó befektetésekért; mivel az afrikai önállóság elve alapvető fontosságú az EU és Afrika kapcsolatában, de eltérő megközelítést igényel a jól működő és az instabil államokban;
- D. mivel az AU állam- és kormányfőinek harmadik csúcstalálkozója 2004–2007-re 23 prioritást élvező program végrehajtását meghatározó stratégiai tervet fogadott el, amely átfogó ütemtervet tartalmaz a földrész gazdasági növekedése és fejlődése érdekében, a civil társadalomra és azon kapcsolatokra is kiterjesztve, amelyek a földrészt a nemzetközi közösséghez kötik az afrikai szegénység, betegségek, munkanélküliség és írástudatlanság leküzdése során;

⁽¹⁾ Sachs, J. et al.: „Ending Africa's Poverty Trap”, Brookings Papers on Economic Activity, 2004 (1), 117–240. o.

⁽²⁾ HL C 197, 2001.7.12., 390. o.

⁽³⁾ HL C 131. E, 2003.6.5., 164. o.

⁽⁴⁾ HL C 272. E, 2003.11.13., 277. o.

⁽⁵⁾ HL C 67. E, 2004.3.17., 255. o.

⁽⁶⁾ HL C 67. E, 2004.3.17., 285. o.

⁽⁷⁾ HL C 68. E, 2004.3.18., 86. o.

⁽⁸⁾ HL C 92. E, 2004.4.16., 315. o.

⁽⁹⁾ HL C 103. E, 2004.4.29., 550. o.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0008.

⁽¹¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0052.

⁽¹²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0053.

⁽¹³⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0150.

⁽¹⁴⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0289.

2005. november 17., csütörtök

- E. tekintettel arra, hogy a Bizottság afrikai szervezetekkel folyó konzultációs folyamatot indított el a javasolt afrikai stratégiáját illetően, ugyanakkor sajnálatos módon a konzultáció nem terjedt ki az AKCS-országokra vagy az afrikai civil társadalomra;
- F. tekintettel arra, hogy 2005 márciusában megalakult az AU Gazdasági, Szociális és Kulturális Tanácsa (ECOSOCC), amelynek közgyűlése 150 nemzeti és regionális szintű afrikai civil társadalmi szervezetet, valamint az afrikai diaszpórát képviseli;
- G. mivel a szegénység csökkentése a millenniumi fejlesztési célok elérése révén az EU fejlesztési politikájának, következésképpen az EU Afrika-stratégiájának is a sarokköve kell, hogy legyen, a béke, a biztonság és a gazdasági felemelkedés területein is;
- H. mivel az afrikai szegénység csökkentésére irányuló stratégiáknak foglalkozniuk kell a szegénység számtalan összetett okával, amelyek egyrészt az afrikai belső helyzettel, másrészt a nemzetközi adományozó közösség működési formájával kapcsolatosak; ezért az új Afrika-stratégiának foglalkoznia kell a szegénység okaival, a szervezett és összehangolt nemzetközi megközelítésben elsőbbséget biztosítva a szegénység felszámolására irányuló nemzeti erőfeszítéseknek;
- I. mivel a nemi alapon történő diszkrimináció költségei az alacsony jövedelmű országokban a legmagasabbak, hiszen a nők a mozdulatrugói a családjuk fejlődésének, gondozásának és támogatásának, továbbá központi szerepet játszanak a vidéki gazdaságokban és az élelmiszer-termelésben is, mégis gyakran nincs hozzáférésük az oktatáshoz, az alapvető – különösen a reprodukció – egészségügyi ellátáshoz, a gazdasági rendszerhez és a tulajdonjogokhoz;
- J. mivel az EU fejlesztési segélyeinek hatékonysága nagyban függ az egyes politikai területek, régiók és országok – akár a tagállamok és a Bizottság, akár egyes tagállamok – közötti összehangolt és irányítástól, valamint az EU egyéb politikai területei és a fejlesztési politika közötti erősebb koherenciától;
- K. mivel a Cotonou-ban 2000-ben az AKCS-országok és az EU által aláírt partnerségi megállapodás (Cotonou-i megállapodás) egy folyamatban lévő, hosszú távú együttműködés, amely a szegénység felszámolására irányuló elvek, politikák és eszközök széles skáláját nyújtó kerettel rendelkezik;
- L. mivel az Afrika-stratégiának az egész földrész gazdasági fejlődésére kell irányulnia, ugyanakkor az afrikai államok többsége instabil és szerkezeti bizonytalanságban szenved, ezért nem vonzza a befektetéseket és a magánszektor sem fejlődik ki, következésképpen egy ilyen Afrika-stratégiának az instabil államok szükségleteit sajátosan kell megközelítenie a szegénységbe és erőszakba süllyedésük fokozódásának elkerülése érdekében, ami a szomszédos államok destabilizálásához vezet;
- M. mivel számos afrikai országnak nehézségei vannak az alapvető fejlesztési segélyek befogadása terén olyan területeken, mint az oktatás, egészségügy, kormányzás és közigazgatás; mivel ezért szükség van a helyes és hatékony kormányzásra, a korrupció felszámolására és a humán erőforrások hatékony képzésére;
- N. mivel a legtöbb afrikai ország többet költ az adósságszolgálatra, mint alapvető szociális szolgáltatásokra; mivel ugyanakkor az adósságkönnyítés önmagában nem tekinthető általános csodaszernek, és önmagában nem teremt erőforrásokat, nem csökkenti a szegénységet, és nem mozdítja elő a fejlődést;
- O. mivel az afrikai kultúrák nagyon sokszínűek, és a fejlődés nem valósítható meg a kultúrák megértése nélkül, beleértve a vallásos és etnikai közösségek szerepét;
- P. mivel a legtöbb afrikai országban a kormányzati hatóságok és a civil társadalom közötti párbeszéd továbbra is nehézkes, ami gátolja a demokratizálódás folyamatát;

2005. november 17., csütörtök

- Q. mivel a hitelesség, elszámoltathatóság és átláthatóság érdekében az Afrikára vonatkozó stratégiának részletes végrehajtási cselekvési tervvel kell rendelkeznie, amely tartalmaz egy egyértelmű időbeosztást, a mobilizálandó eszközök és pénzügyi források részletes felsorolását (beleértve a tagállamok általi pénzügyi kötelezettségvállalásokat), a különböző beavatkozási szintek (helyi, nemzeti, regionális, pánafrikai) és a szerepük feltüntetését, valamint a haladás értékelésére szolgáló valódi közös (az Európai Parlament és az AU bevonásával megvalósítandó) felügyeleti mechanizmus ismertetését;

Elvek és intézmények

1. hangsúlyozza, hogy az EU-nak kettős megközelítést kell kialakítania, különbséget téve a jól működő államok politikai, társadalmi és gazdasági stabilitása érdekében nyújtott együttműködési partnerség és az instabil államok szerkezeti stabilitása megteremtésére irányuló partnerség között;
2. hangsúlyozza, hogy a jól működő államokat az EU-nak teljes önállóságon alapuló kapcsolatban egyenlő partnerként kell megközelítenie, annak érdekében, hogy azok maximális erőfeszítéseket tudjanak tenni a millenniumi célok elérése érdekében (pl. költségvetési és szektorális támogatás révén), és hogy az instabil államokat bizonyos szintű önállóságon alapuló kapcsolatban és az adott körülményekhez igazított politikai eszközöket alkalmazva kell megközelítenie; megjegyzi, hogy az instabil államoknak nyújtott költségvetési támogatást különösen figyelmesen, egyedileg kell elbírálni, hogy azt ne katonai kiadásokra fordítsák, ezáltal meghosszabbítva a konfliktusokat; amikor csak lehetséges, a Bizottságnak és a tagállamoknak arra kell törekedniük, hogy a projekt támogatás helyett fokozatosan az ágazati támogatások felé mozduljanak el, ezek helyett pedig a közvetlen költségvetési támogatások felé;
3. elismeri, hogy az adományozó közösség erőfeszítéseinek ki kell egészíteniük az új intézmények, az AU és a regionális szervezetek létrehozásában megnyilvánuló megújult afrikai öntudat megváltozását és hatását; megerősíti, hogy az adományozó országokban és Afrikában megnyilvánuló politikai akarat kulcsfontosságú tényező a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában;
4. e tekintetben üdvözli az AU bizottságának 2004–2007-re szóló stratégiai tervét és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy a saját stratégiájában javasolt tevékenységeket az AU intézményei, valamint az általuk kidolgozott kezdeményezések és prioritások (pl. Új partnerség Afrika fejlesztéséért) pénzügyi, logisztikai, technikai és humán erőforrás-támogatása felé, és ne adományozók által hajtott új kezdeményezések vagy hasonló struktúrák irányába vezesse;
5. kiemeli, hogy az Afrikára vonatkozó integrált EU-stratégiának foglalkoznia kell a többi politikai terület és a fejlesztési politika közötti összefüggés hiányával, továbbá jelzi, hogy a többi politikai terület hogyan tudna hozzájárulni (mind a politikaformálás, mind a finanszírozás területén) a földrészben a szegénység felszámolására irányuló stratégiai fejlesztési terv végrehajtásához;
6. üdvözli az EU tagállamainak a 0,7%-os cél melletti elköteleződését és ösztönzi a Bizottságot és a Tanácsot a célkitűzés megvalósításáért tett erőfeszítések ellenőrzésére; felszólít továbbá olyan innovatív pénzügyi források folyamatos kutatására, amelyek biztosíthatják a szükséges forrásokat a 0,7%-on felül is;
7. hangsúlyozza, hogy a következetesség hiánya orvoslásának az exporttámogatásokhoz, a kötött segélyekhez, az adósságterhekhez, az exporthitelekhez és az élelmiszersegélyek kereskedelmi felhasználásához kapcsolódó problémákkal is foglalkoznia kell;
8. felszólít az európai segélyek fokozott összehangolására a nemzeti és az EU-szintű stratégiák és fellépések, de maguk a tagállamok között is, a segélyek elaprózása és duplázása elkerülése, valamint a szegénység elleni harcban az EU-t illető globális vezető szerep felvállalásának lehetővé tétele érdekében;
9. hangsúlyozza, hogy fontos lenne az Európai Fejlesztési Alap felvétele a költségvetésbe, ami lehetővé tenné az alapok jobb felhasználását, és a kötelezettségvállalási és a kifizetési előirányzatok közti eltérések csökkentését;
10. ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy a Bizottság ne állítsa be magát pusztán az EU 26. segélyadományozójának; ellenkezőleg, hiteles hivatkozási pontnak kell mutatnia magát annak érdekében, hogy biztosítsa a segélyek koordinálását és egymást kiegészítő jellegét az „európai konszenzus” által inspirált közös program keretében és felszólít az erőfeszítések fokozására elsőbbséget élvező területként a közösségi segélyek hozzáadott értékének megállapítása, valamint adott tematikus kérdésekre és partnerországokra kijelölt vezető EU-adományozó(k) megnevezése terén;

2005. november 17., csütörtök

11. felszólít a szükséges mechanizmusok életbe léptetésére az EU koherenciára, összehangolásra és kiegészítő jellegre irányuló politikáinak végrehajtása érdekében, amely fokozni fogja az EU fejlesztési együttműködésének hatékonyságát;
12. felhívja a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet az adományozók közötti harmonizáció elősegítésében a segélyek hatékonyságáról szóló, az OECD/DAC tagjai által elfogadott 2005. március 2-i Párizsi nyilatkozatnak megfelelően, amely hangsúlyozza, hogy a harmonizációs menetrend igen jelentős része abból áll, hogy az adományozók által nyújtott segítséget a helyszínen meghatározott prioritások csekély figyelembevételével hangolják össze; hangsúlyozza, hogy a segélyek helyi rendszereken keresztül való elosztása a helyi intézmények javítására és elszámoltathatóvá tételére irányuló erőfeszítések része;
13. üdvözli a speciális egységek felállítását az AU titkárságán belül, amelyek fontos szerepet fognak játszani az AU fejlesztési politikájának felgyorsításában és javításában, valamint felszólítja a Bizottságot, hogy támogassa az ilyen egységek létrehozását és működését;

Helyes kormányzás és kapacitásnövelés

14. hangsúlyozza a kapacitásnövelés általános szükségességét, különösen a közigazgatás, egészségügy, oktatás, gazdaság és demokratizálás területén mind a közzsférában, mind a magánszektorban;
15. hangsúlyozza a pénzügyi és technikai támogatás fontos szerepét, amelyet a közigazgatás, elszámoltathatóság és átláthatóság megerősítése érdekében helyi, nemzeti, regionális és pánafrikai (az AU-t és intézményeit beleértve) szinten be kell töltenie;
16. hangsúlyozza, hogy a demokratizálódás fenntarthatósága érdekében a működő államok felépítésének együtt kell járnia a civil társadalomnak nyújtott támogatással; kéri, hogy különös figyelmet fordítsanak a vallási közösségekkel és egyházakkal folyó párbeszédre, tekintettel azok kulturális jelentőségére Afrikában;
17. hangsúlyozza, hogy a demokratizálódás fenntarthatósága érdekében a jogállamiságot tiszteletben tartó működő államok felépítésének együtt kell járnia a civil társadalomnak nyújtott támogatással; kéri, hogy különös figyelmet fordítsanak a vallási és etnikai közösségekkel, szakszervezetekkel, helyi mozgalmakkal, nem kormányzati szervezetekkel és nemzetközi szervezetekkel folyó párbeszédre;
18. hangsúlyozza, hogy a nemzeti parlamenteknek és civil társadalmi szervezeteknek fontos szerepet kell játszaniuk a fejlesztési együttműködési politikák tervezése, megvizsgálása és a prioritások meghatározása során;
19. hangsúlyozza, hogy az Afrikára vonatkozó uniós fejlesztési stratégia vezérelveit a Cotonou-i megállapodásba beágyazott olyan demokratikus értékekre kell alapozni, mint a társadalmi és politikai párbeszéd és az ENSZ által elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata és a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló nemzetközi egyezségokmány, amely értékek nélkül nem lehetséges fenntartható fejlődés Afrikában;
20. üdvözli a nemzeti és regionális parlamentek lehetőségeinek megerősítését és hangsúlyozza az Európai Parlament (és a Bizottság) szerepét valamennyi erre irányuló EU-kezdeményezésben;
21. támogatja a valódi partnerség, a tulajdon és a politikai párbeszéd elvét; hangsúlyozza, hogy a partnerországok szegénységcsökkentési stratégiai dokumentumait (PRSP) maguknak az érintett országoknak kell elkészíteniük, szorosan együttműködve a demokratikusan megválasztott parlamentekkel és a civil társadalmi szervezetekkel;
22. hangsúlyozza, hogy a nők döntő fontosságú szerepet játszanak a mezőgazdaságban, az egészségügyi ellátásban és az oktatásban egyaránt a fenntartható fejlődés felé vezető úton, ezért a nőket nemcsak a fejlesztési együttműködési politika minden szakaszába kell bevonni, hanem valamennyi politikai döntéshozatali folyamatba, így a tervezésbe és az értékelésbe is;

2005. november 17., csütörtök

23. emlékeztet arra, hogy az EU fejlesztési segélyeinek kedvezményezett országaiban az emberi jogok tiszteletben tartása alapvető fontosságú, és sürgeti a fejlesztési segítségnyújtásba bevont EU-szereplőket, hogy – az EU által finanszírozott vagy társfinanszírozott projektek kidolgozása és ellenőrzése mellett – vizsgálják meg az ezen országok által az emberi jogok területén elért – vagy el nem ért – előrelépéseket;

24. hangsúlyozza a fejlődő országok érdekei erősebb képviselésének kivívása érdekében az EU nemzetközi intézmények demokratizálásában kifejtett tevékenységének szükségességét, és különösen a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és a Kereskedelmi Világszervezet demokratizálásának sürgetését;

Szociális infrastruktúra

25. kiemeli, hogy az alapvető egészségügyi szolgáltatások hozzáférhetősége és megfizethetősége elengedhetetlen feltétele az egészségügyi politikák sikeres afrikai megvalósításának; ezért hangsúlyozza az alapvető (gyógyító és megelőző) egészségügyi ellátásra, elérhető tiszta ivóvízre, a higiénia és a szexuális és reprodukcióra összpontosító nemzeti afrikai egészségügyi programok szükségességét; hangsúlyozza, hogy külön erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a legszegényebb és legsérülékenyebb afrikai népesség számára biztosítsák az alapvető ellátásokhoz való hozzáférést;

26. üdvözlözi az új EU cselekvési program politikai javaslatait a HIV/AIDS, tuberkulózis és malária leküzdésére, továbbá hatékony programvégrehajtásra és megfelelő költségvetési előirányzatok kiutalására szólít fel; emlékeztet arra, hogy szükség van az e célok elérésén fáradozó szervezetekkel, így a Globális Szövetség a Vakcinákért és az Immunizációért (GAVI), a Vakcina Alap és a Malária Visszaszorítása Partnerség nevű szervezettel való együttműködésre;

27. hangsúlyozza a szexuális és reprodukcióhoz való hozzáférésnek az anyák egészségével és a gyermekhalandósággal kapcsolatos millenniumi fejlesztési célok elérésében betöltött jelentős szerepét;

28. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU vállaljon vezető szerepet az alapfokú oktatás ingyenes és kötelező jellegének biztosítására irányuló erőfeszítésekben; kitart amellett, hogy ezt jelentős új erőforrásokkal és a meglévő források célzottabb folyósításával kell összekötni;

29. felszólít az információs és kommunikációs technológiák fokozott és megfelelő alkalmazására és újszerű felhasználására az egészségügyi ellátás vidéki és távoli területekre történő kiterjesztésének, és a hagyományos oktatási rendszer alternatívájaként szolgáló (és a NEPAD e-Afrika bizottsága által sürgetett), a mindenki számára elérhető, minőségi oktatást megvalósító elektronikus oktatás beindításának érdekében;

30. hangsúlyozza, hogy az alapfokú oktatásra irányuló erőfeszítések mellett figyelmet kell fordítani a felsőoktatásra is annak érdekében, hogy az alapfokú oktatásban és az egészségügyi szolgáltatásokban megfelelően képzett munkaerő álljon rendelkezésre;

31. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy védjék a fejlődést és az Afrikára vonatkozó fejlesztési stratégia alapjaként biztosítsák a gyermekek szociális védelmét, mivel az afrikai népesség több mint a fele gyermek, és rámutat, hogy hosszú távon a szegénység elleni küzdelem jelentős tényezője az emberi tőkébe való befektetés az oktatáson keresztül;

32. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak az Afrikának nyújtott fejlesztési alapok legalább 20 %-át az egészségügyi alapellátásra és az alapfokú oktatásra kellene költenie;

33. hangsúlyozza, hogy az EU hajtson végre a HIV/AIDS terjedése, valamint a gyermekekre, családjaikra és az őket befogadó közösségre gyakorolt hatás csökkentését célzó konkrét politikákat és programokat, minthogy a HIV/AIDS hatása a Szaharától délre fekvő afrikai országokban az elért fejlesztési eredmények aláadásával fenyeget;

34. felhívja a Bizottságot, hogy támogassa az Afrikai Egységsszervezet 35. ülésén, Algírban 1999 júliusában elfogadott, „A fogyatékkal élők afrikai évtizede” nevű kezdeményezést;

35. hangsúlyozza, hogy Afrika szegénységéből való kilábalása érdekében a gyermekek jelenlegi generációjába, túlélésükbe, fejlesztésükbe és a politika és a gyakorlat központi elemét képező védelmükbe eddig példa nélkül álló mértékű befektetés szükséges;

2005. november 17., csütörtök

36. úgy véli, hogy a lányok oktatásába való befektetés a leghatékonyabb fejlesztési stratégia, mivel a képzett lányok kisebb és egészségesebb családot hoznak létre, ami növeli a termelékenységet és csökkenti a szegénységet;

37. hangsúlyozza a lányok és a nők oktatásának jelentőségét az egészség javítása szempontjából, beleértve a szexuális és reprodukció egészségét, valamint a nemi úton terjedő betegségek, például a HIV/AIDS, illetve a vízellátással és a higiéniai körülményekkel összefüggő betegségek, például a tuberkulózis, a malária, a kolera és az idült hasmenés megelőzését;

Gazdasági növekedés

38. sürgeti, hogy teljes mértékben vegyék figyelembe azt a tényt, hogy az afrikai országok többsége nagymértékben függ a nyersanyagoktól, amelyek különösen érzékenyek az áringadozásokra és a vámtarifák növekedésére, hangsúlyozza továbbá a diverzifikáció, a feldolgozó iparágak és a kis- és középvállalkozások fejlesztésének fontosságát;

39. kéri a Bizottságot, értékelje, hogy az EBB, a Cotonou-i Partnerségi Megállapodás hatálya alá tartozó finanszírozási eszközei, beleértve az új beruházási eszköz (Investment Facility), mennyire hatékonyan segítik az EU fejlesztési céljainak elérését. A Bizottságnak, miközben az EBB műveleteinek előzetes értékelését végzi, össze kell vetnie minden egyes AKCS-ország esetében az EBB által adott kölcsönöket és az országstratégiai dokumentumokban megfogalmazott prioritásokat;

40. hangsúlyozza egy stabil és kiszámítható befektetési légkör megteremtésének fontosságát – többek között a törvény, a tulajdonjogok és a szellemi tulajdonra vonatkozó szabályok tiszteletben tartása révén – elegendő és fenntartható külföldi pénzügyi beáramlás elnyeréséhez, és ezzel a munkahelyteremtés, az „agyszívás” csökkentése és a stabil gazdasági növekedéshez vezető környezet kialakítása érdekében; hangsúlyozza a mikrofinanszírozás jelentőségét a gazdasági növekedést fenntartó erős középosztály létrehozása szempontjából;

41. úgy véli, hogy az Afrika teljes jogú nemzetközi kereskedelmi partnerré válásához szükséges versenyképességi szint elérése érdekében ki kell alakítani egy olyan fenntartható fejlesztési stratégiát az afrikai szegénység leküzdésére, amely figyelembe veszi a lakosság valódi igényeit a növekedést ösztönző régiókon belüli gazdasági integrációra alapozva hazai és regionális piacok felépítése és fenntartása révén, valamint a méretgazdaságosság kihasználása révén;

42. hangsúlyozza az idegenforgalom jelentőségét a gazdasági és társadalmi fejlődés szempontjából; kéri, hogy az idegenforgalom legyen az EU fejlesztési politikájának szerves része;

43. hangsúlyozza, hogy a WTO dohai fordulója sikeres befejezésének kedvező hozzájárulást kell nyújtania a fejlődő országok, különösen az afrikai országok számára; továbbá úgy véli, hogy ez magában foglalja az egyedi és megkülönböztetett bánásmód fejlődő országokra történő alkalmazását és a kereskedelmet torzító valamennyi mezőgazdasági támogatás megszüntetését;

44. egyetért a Bizottság infrastruktúrára vonatkozó álláspontjával a szó legtagabb értelmében, beleértve a vízi, energetikai, információs és kommunikációs technológiai, valamint közlekedési infrastruktúrát; ugyanakkor ragaszkodik ahhoz, hogy a nagyszabású infrastrukturális beruházásokat a gazdasági fejlődés és a szegénység csökkentése terén nyújtott hozzájárulásukat felmérő tanulmányoknak kell megelőznie és nagyobb egyensúlyban kell lenniük a szociális infrastruktúrára, mint például az alapfokú oktatásra és egészségügyre előírt forrásokkal;

45. hangsúlyozza, hogy a gazdasági partnerségi megállapodás, mint a liberalizáció fejlesztésközpontú eszköze, képes előmozdítani az afrikai gazdasági növekedést; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a vámtarifa-veszteségek kompenzációjára szolgáló kísérő intézkedésekkel és a kapacitásépítési és technikai segítségnyújtási támogatások hiányával, más kínálati oldali korlátokkal, a piaci hozzáférés tekintetében továbbra sem létező kölcsönös piaci hozzáféréssel, valamint a tárgyalási menetrend kibővítése tekintetében kifejezett aggodalmakkal; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy ténylegesen biztosítsa a kísérő intézkedések finanszírozásáról szóló számadatokat és fokozza a technikai segítségnyújtást a jobb eredmény elérése érdekében;

46. felkéri a Bizottságot, hogy a gazdasági partnerségi megállapodásokról és a WTO-ról folytatott tárgyalások során a tisztességes és átlátható eredmények érdekében fokozza az AKCS-országoknak biztosítandó technikai segítségnyújtást; ismét kéri a legkevésbé fejlett országoknak nyújtandó technikai és strukturális támogatás növelését a globális piacokhoz való hozzáférésük segítése érdekében;

2005. november 17., csütörtök

47. felkéri a Bizottságot, hogy támogassa az afrikai országokat a WTO-tárgyalások keretében olyan stratégiával, amely megvédi mezőgazdaságaikat egészen addig, amíg önellátásra lesznek képesek, a kisgazdálkodók tisztességes bevételhez jutása, a helyi termelés növelése, az élelmiszer-biztonság garantálása és a szelektív piacnyitás felé való elmozdulás érdekében, ahogy az Európában is történt;

48. emlékeztet arra, hogy amint azt a WTO dohai nyilatkozata, a fejlesztésfinanszírozásról tartott nemzetközi konferencia (Monterrey, 2002) és a fenntartható fejlődésről tartott csúcstalálkozó (Johannesburg, 2002) végkövetkeztetései is megerősítették, a fejlődő országoknak – különösen az afrikai országoknak – technikai segítséget kell nyújtani annak érdekében, hogy kiépítsék a nemzetközi kereskedelem és a preferenciális intézkedések előnyeinek kihasználásához szükséges intézményi és szabályozási kapacitást;

49. hangsúlyozza, hogy az EU-nak további lehetőségeket kell keresnie a kereskedelmi és agrárpolitikájában annak érdekében, hogy a fejlődő országoknak több esélyt adjanak a gazdasági növekedésre, és sürgeti a többi országot, hogy hasonlóképpen járjanak el a folyamatban lévő WTO-tárgyalások során, különös tekintettel a legkevésbé fejlett országokra;

50. üdvözlözi a 18 legszegényebb és legerősebben adósságtól terheltebb országnak megadandó 100 %-os adósságkönnyítésről szóló megújított kötelezettségvállalást, amelyet a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap és az Afrikai Fejlesztési Bank ülésén fogadtak el; sürgeti ennek az adósságkönnyítési kötelezettségvállalásnak a kiterjesztését azokra a kormányokra, amelyek tiszteletben tartják az emberi jogokat, a helyes kormányzás elvét és elsőbbséget biztosítanak a szegénység felszámolásának a millenniumi fejlesztési célok szerinti szükségletek alapján; hangsúlyozza, hogy valamennyi adósságkönnyítésnek a hivatalos fejlesztéstámogatás növelésének kiegészítőül kell szolgálnia;

51. hangsúlyozza a pozitív szerepet, amelyet a köz- és magánszféra partnerségei (PPP-k) játszhatnak a fejlesztésben és az országok problémamegoldó kapacitásainak erősítésében;

Béke és biztonság

52. felszólítja a Bizottságot, hogy a konfliktusok megelőzésére és a helyreállításra irányuló átfogó megközelítést dolgozzon ki a törekény államok szerkezeti stabilitását célzó partneri kapcsolat szerves részeként;

53. hangsúlyozza a regionális szervek jelentőségét a békés környezet fenntartásához szükséges alap biztosítása terén; hangsúlyozza a regionális szervek támogatásának szükségességét a könnyűfegyverek és a taposóaknak elleni küzdelemre szolgáló harmonizált szabályozási keret létrehozása érdekében;

54. egyetért azzal, hogy az AU államfőinek 2003-as maputói csúcstalálkozóján létrehozott Afrikai Békeeszközt meg kell erősíteni, továbbá megnövelt, rugalmas és fenntartható EU-forrásokkal támogatja az afrikai konfliktusok megelőzéséhez, megoldásához és kezeléséhez hozzájáruló egyéb polgári technikákat; hangsúlyozza, hogy a fejlesztési politika a biztonság hiányát kiváltó eredendő okok kezelésére szolgáló számos eszköz egyike, de nem szabad alárendelni a biztonsági politikának; megjegyzi azonban, hogy a közösségi fejlesztési együttműködési költségvetésből és az Európai Fejlesztési Alapból származó valamennyi kiadásnak meg kell felelnie a hivatalos fejlesztéstámogatásokkal szemben (ODA) az OECD Fejlesztési Segítségnyújtási Bizottsága által támasztott feltételeknek;

55. hangsúlyozza az EU választási megfigyelő küldöttségeinek jelentőségét a konfliktus megelőzés és a demokrácia támogatása terén; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy növelje az Európai kezdeményezés és demokráciáért és az emberi jogokért kezdeményezésre szánt költségvetési tételt az EU választási megfigyelő küldöttségei támogatásának fokozása érdekében, hangsúlyozza, hogy a választási megfigyelő küldöttségek következtetéseit az európai külpolitikáknak megfelelően tükrözniük kell;

56. hangsúlyozza a fegyverzetcsökkentést, leszerelést, újbóli integrációt és visszahelyezést szolgáló koherens regionális és nemzeti stratégiák szükségességét a konfliktusok utáni helyzetek stabilizációjának támogatása érdekében;

57. hangsúlyozza, hogy az Afrikára vonatkozó integrált európai uniós stratégia az Európai Unió és tagállamai koherens politikájának kötelező keretét jelenti; úgy véli, hogy a Cotonou-i megállapodás 96. cikkének alkalmazása egy partnerállammal szemben kizárja, hogy egy uniós tagállam ezzel párhuzamosan ezen ország rendőrségével, hadseregével és további biztonsági erőivel folytassa az együttműködést vagy ezen intézkedések lebonyolítása előtt újra megkezdje az együttműködést;

2005. november 17., csütörtök

Környezet/természeti források

58. hangsúlyozza az EU fokozott erőfeszítéseinek szükségességét az életben maradásért gyakran teljes mértékben a természeti forrásoktól függő szegény lakosságot fenyegető óriási környezeti kihívások leküzdésére;

59. ezzel kapcsolatban üdvözlí a Bizottság – régóta esedékes – legújabb kötelezettségvállalását, hogy a környezetvédelem középpontba helyezése tekintetében eljut a szavaktól a tettekig, és a fenntartható fejlődést előmozdító stratégiákat kiemelt helyre helyezi a napirendjében;

Végrehajtás

60. kéri a Bizottságot, hogy az Afrikára vonatkozó stratégiáját lássa el részletes végrehajtási cselekvési tervvel, amely tartalmaz egy egyértelmű időbeosztást, a mobilizálandó eszközök és pénzügyi források részletes felsorolását (beleértve a tagállamok általi pénzügyi kötelezettségvállalásokat), a különböző beavatkozási szintek (helyi, nemzeti, regionális, pánafrikai) és szerepük feltüntetését, valamint a haladás értékelésére szolgáló valódi közös (az Európai Parlament és az AU bevonásával megvalósítandó) felügyeleti mechanizmus ismertetését;

61. ragaszkodik ahhoz, hogy ez a végrehajtási terv terjedjen ki Afrika egészére, beleértve Észak-Afrikát, a Szaharától délre fekvő afrikai területeket és Dél-Afrikát, amelyekre jelenleg külön rendeletek és megállapodások vonatkoznak (a MEDA-rendelet, a Cotonou-i megállapodás, és – Dél-Afrika esetében – a kereskedelmi, fejlesztési és együttműködési megállapodás és az EPRD-rendelet), és hogy a Bizottság szintjén válasszák szét a hatásköröket, továbbá kéri a Bizottságot, hogy adja meg, hogy hogyan fogják ezeket koordinálni és összehangolni annak érdekében, hogy hozzájáruljanak az AU által az egész földrész számára előterjesztett prioritások végrehajtásához;

62. rámutat, hogy a Bizottság fent említett közleményében található javaslatok lényege a meglévő nemzeti és regionális programok végrehajtásától függ, és sajnálja, hogy e tekintetben nem terjesztettek elő új javaslatokat a végrehajtásuk fokozása vagy a céljaik és fellépéseik programozásának az új prioritásokhoz való igazítása érdekében, és hogy ezen új stratégiai dokumentum és az új afrikai fejlemények (különösen az AU és intézményei létrehozása) következményeként nem javasolták a meglévő országstratégiai dokumentumok és a nemzeti és regionális indikatív programok felülvizsgálatát;

63. csalódottságát fejezi ki a javasolt pénzügyi keret kevésbé ambiciózus jellege miatt: a Bizottság csak növelt pénzügyi források mobilizálásának lehetőségét tervezi a „9. EFA utáni időszakra” és nem tárgyalja az adósságkönnyítés – a millenniumi fejlesztési célok elérésére szolgáló kiegészítő pénzügyi források mobilizálásának eszközeként történő – felhasználásának lehetőségét;

*
* *

64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, a tagállamok, az AU és az AKCS-országok kormányainak.

P6_TA(2005)0446

Közösségi fejlesztési politika

Az Európai Parlament állásfoglalása az Európai Unió „Európai Konszenzus” elnevezésű fejlesztési politikájáról szóló tanácsi, európai parlamenti és bizottsági közös nyilatkozatra irányuló javaslatról (2004/2261(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság által a Tanácshoz, az Európai Parlamenthez, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz valamint a Régiók Bizottságához intézett „Az Európai Konszenzus – az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló tanácsi, európai parlamenti és bizottsági közös nyilatkozatra irányuló javaslat” című közleményére (COM(2005)0311),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére (CESE 1072/2005),